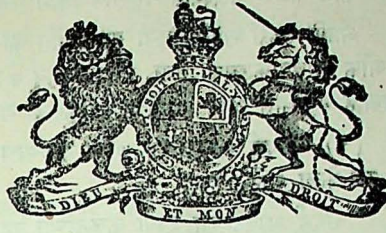

THE

Bombay Government Gazette.

Published by Authority.

THURSDAY, 2ND MARCH 1893.

Separate paging is given to this Part, in order that it may be filed as a separate compilation.

PART IX.—Marathi Acts, &c.

सन १८८२ चा इलाक्यांतील स्मॉल कॉज कोर्टांसंबंधी भावट सुधारण्यासाठी भावटाचा मसुदा.

या अर्थी सन १८८२ चा इलाक्यांतील स्मॉल कॉज कोर्टांसंबंधी भावट सुधारणे योग्य आहे; या अर्थी यावरून खाली लिहिल्याप्रमाणे कायदा ठरविण्यांत येत आहे:—

१. (१) या भावटास सन १८९३ चा इलाक्यांतील स्मॉल कॉज कोर्टांसंबंधी भावट असें हणावें; आणि

सरनामा व सुद्धात.

(२) तो च्या पहिल्या तारखेस अमलांत येईल.

२. सन १८८२ चा इलाक्यांतील स्मॉल कॉज कोर्टांसंबंधी भावट की न्यास यांत "सदहू भावट" असें हटलें आहे त्याच्या उच्या कालमाच्या पहिल्या पारिग्राफांतील "मात्र याप्रमाणे" या शब्दांनीं सुरू होणाऱ्या विशेष ठरावाच्या बदला खाली लिहिलेला मजकूर दाखल करावा, हणजे:—

सन १८८२ च्या १५ व्या भावटाच्या ७ व्या कलमाची सुधारणूक.

"मात्र कोणत्याहि मनुष्यास अशा कोर्टांचा जज्ज हणून नेमणें तो किंवा अशा कोर्टांच्या जज्जाचे अधिकार चालविण्याचा अखत्यार देणें तो त्या मनुष्यानें पांच वर्षेपर्यंत—

- (अ) इंग्लंडचा किंवा आयर्लंडचा बॅरिस्टर या नात्यानें अगर स्कॉटलंडांतील फाकट्टी ऑफ् भाडवोकेट्सचा मेंबर या नात्यानें, किंवा
- (ब) सन १८६१ च्या हिंदुस्तानच्या हाय कोर्टांविषयीच्या भावटा-अन्वये स्थापन केलेल्या न्यायाधिकारी हाय कोर्टाचा आडवोकेट, वकील किंवा अटर्नी या नात्यानें, किंवा
- (क) दिवाणी न्यायाधिकारी कोर्टाचा जज्ज या नात्यानें, किंवा
- (ड) काहीं अंशीं सदहूपैकीं एका हुद्याचें व काहीं अंशीं दुसऱ्या हुद्याचें,

काम केलेले नसल्यास नेमू नये किंवा देऊं नये :

आणि सदरी सांगितलेल्या मुदतीपर्यंत काम केलेला वारिस्टर, सदरहू फाक-ल्टी ऑफ् भाडवोकेट्सचा मेंबर, किंवा हाय् कोर्टाचा आडवोकेट यांखेरीज इतर कोणत्याहि मनुष्यास अशा कोर्टाचा चीफ् जज्ज हणून नेमू नये."

(२) सदरहू आक्टाच्या ७व्या कलमाचा शेवटचा पारिग्राफ या कलमावरून रद्द केला आहे.

न १८८२ च्या १५ व्या आक्टाच्या ९ व्या कलमावरून नवीन कलम दाखल करणे व विद्यमान काम चालविण्याची रीति व रिवाज कांहीं मुदतीपर्यंत चालू ठेवणे.

स्मॉल कॉज कोर्टाची काम चालविण्याची रीति व त्याचा रिवाज.

३. सदरहू आक्टाच्या ९व्या कलमाच्या बदला खाली लिहिलेला मजकूर दाखल करावा, हणजे:--

"९. (१) हाय् कोर्ट वेळोवेळीं, कायद्याप्रमाणें चालणाऱ्या कानू करून,—

(अ) स्मॉल कॉज कोर्टाच्या काम चालविण्याच्या रीतीच्या संबंधानें किंवा त्याच्या रिवाजाच्या संबंधानें जे कोणतेहि ठराव सन १८९२ च्या डिसेंबर महिन्याच्या पहिल्या तारखेस किंवा त्या तारखेपूर्वी, सन १८८२ चा इलाक्यांतील स्मॉल कॉज कोर्टांसंबंधी आक्ट किंवा विवक्षित काळीं अमलांत असलेला कोणताहि इतर कायदा, यांत अगर याअन्वयें केलेले असतील ते ठराव रद्द करून किंवा खाशियाय आणखी, स्मॉल कॉज कोर्टांनै कोणत्या रीतीनें काम चालवावें व त्या कोर्टाचा रिवाज कसा असावा याबाबद ठराव करण्यास, आणि

(ब) अशी कोणतीहि कानू अगर अशा कोणत्याहि कानू रद्द करण्यास किंवा फिरविण्यास,

मुखत्यार आहे.

"या कलमाअन्वयें करावयाच्या कानूंमध्ये, दुसऱ्या बाबतींवरुवर, या आक्टावरून किंवा विवक्षित काळीं अमलांत असलेल्या कोणत्याहि इतर कायद्यावरून स्मॉल कॉज कोर्टास दिलेले कोणतेहि अधिकार स्मॉल कॉज कोर्टाच्या एका जज्जानें चालवावयाचे किंवा अधिक जज्जानां चालवावयाचे याबदलहि ठराव करण्याचा अखत्यार आहे."

(२) स्मॉल कॉज कोर्टांत सन १८९२ च्या डिसेंबर महिन्याच्या एकतिसाव्या तारखेरोज्जि अमलांत असलेला किंवा अमलांत असल्याप्रमाणें मानलेला काम चालविण्याच्या रीतीसंबंधी किंवा रिवाजासंबंधी कायदा आणि त्याअन्वयें केलेल्या अगर केल्या असें हटलेल्या कोणत्याहि कानू व ठराव हीं, या कलमाअन्वयें हाय् कोर्टांनै केलेल्या कानूवरून रद्द केलीं नाहींत किंवा फिरविलीं नाहींत तर व रद्द केलीं किंवा फिरविलीं जात तोंपर्यंत, अमलांत राहतील.

सन १८८२ च्या १५ व्या आक्टाच्या १८ व्या कलमांत ज्यास मजकूर दाखल करणें.

३. सदरहू आक्टाच्या १८ व्या कलमानंतर खाली लिहिलेले कलम दाखल करावें, हणजे:--

हुकुमतीच्या बाहेर राहणाऱ्या प्रतिवादीच्या संबंधाचा दावा सोडून देण्याचा वादास अधिकार आहे.

"१८ अ. फिर्यादीचें कारण सर्वस्वी किंवा अंशतः कोर्टाच्या हुकुमतीच्या स्थानिक मर्यादेच्या आंत उपस्थित झालें असून त्या फिर्यादीच्या कारणावरून ज्या दाव्यांत प्रत्येक मनुष्यावर निरनिराळी जबाबदारी आहे असें हणणें असेल त्या दाव्याच्या पहिल्या चौकशीच्या वेळीं किंवा त्यापूर्वी वादीला, जो कोणताहि प्रतिवादी अशा स्थानिक मर्यादेच्या आंत राहत नसेल अगर काम चालवीत नसेल, अगर अर्जनासाठीं जातीनें श्रम करीत नसेल त्याच्या संबंधाचा दावा सोडूं देण्यास व जे प्रतिवादी सदरहू-

प्रमाणें राहत असतील, काम चालवीत असतील अगर अर्जनासाठी जातील श्रम करोत असतील त्यांजवरच मात्र हुकुमनामा मिळण्याविषयी फिर्दाद कळवें देण्यास स्मॉल कॉज कोर्टे मुखत्यार आहे.”

१. सदहू भाकटाच्या १९ व्या कलमानंतर खाली दिलेलें कलम दाखल करावें, हणजे:—

सन १८८२च्या १५व्या
भाकटाच्या १९व्या कलमांत
ज्यास्त मजकूर दाखल करणें.

फिर्दादअर्जां परत करणें.

“ १९ अ. जेव्हां वादीचा हक्क व स्मॉल कॉज कोर्टांत त्यानें मागितलेली दाद ही, स्थावर मिकळतीतील कोणताहि हक्क किंवा हितसंबंध अगर त्या कोर्टांत अखेर ठरवितां येत नाहीं असा कोणताहि इतर वारसा शाबीत होण्यावर किंवा नाशाबीत होण्यावर अवलंबून असतील तेव्हां त्या कोर्टांस, चालविलेलें काम चालत असतां कोणत्याहि वेळीं, फिर्दादअर्जां, वारसा ठरविण्याची हुकुमत असणाऱ्या कोर्टांस हजर करण्यासाठीं परत करण्याचा अधिकार आहे. तें कोर्ट याप्रमाणें फिर्दादअर्जां परत करील तेव्हां त्या कोर्टांनें सिव्हिल प्रोसीजर कोडाच्या १७ व्या कलमाच्या दुसऱ्या पारिप्राफातील ठरावांस अनुसरून वहिवाट केली पाहिजे व आपणास योग्य वाटेल तसा खर्चाबाबद हुकुम केला पाहिजे, आणि तें कोर्ट, सन १८७७ चा हिंदुस्तानचा मुदतीविषयीचा भाकट याच्या कारणांसाठीं, हुकुमतीत व्यंग असल्याच्या कारणानें तो दावा घेण्यास असमर्थ आहे असें समजलें पाहिजे. जेव्हां याप्रमाणें परत केलेली फिर्दादअर्जां पुढें हाय कोर्टांस हजर करण्यांत येईल तेव्हां, हाय कोर्टांच्या रिवाजाप्रमाणें ज्या फी सरकारच्या खाती जमा करण्यांत येतात तशी कोणतीहि फी वसूल करतेवेळीं, त्या फिर्दादअर्जांच्या संबधानें जी कोर्टांची रकम स्मॉल कॉज कोर्टांत दिलेली असेल ती वादीस मजुरा दिली पाहिजे.

६. सदहू भाकटाचे २३ वें कलम व दुसरें परिशिष्ट हीं यावरून रद्द केलीं आहेत.

सन १८८२च्या १५व्या
भाकटाचे २३ वें कलम व दुसरें
परिशिष्ट रद्द करणें.

७. सदहू भाकटाच्या ६ व्या वा.वीच्या बदला खाली दिलेला मजकूर दाखल करावा, हणजे:—

सन १८८२च्या १५व्या
भाकटाच्या ६ व्या वा.वीच्या ऐ-
षी नवीन वाच दाखल करणें.

“ वाच ६.

“ नवीन इन्साफ व अपिलें.

“ ३७. या वावीवरून किंवा विवक्षित काळीं अमलांत असलेल्या कोणत्याहि दुसऱ्या कायद्यावरून इतर रीतीनें ठरविलें असेल तो प्रसंग खेरीज करून वाकी प्रसंगी स्मॉल कॉज कोर्टांनें दाव्यांत केलेला प्रत्येक हुकुमनामा किंवा हुकुम अखेरचा व कायमचा असेल असें समजावें.

स्मॉल कॉज कोर्टांचे हुकुम-
नामे व हुकुम प्रायशः अखेरचे
असणें.

“ ३८. दाव्याविषयी तक्रार असेल तेव्हां, त्या दाव्यांत (सिव्हिल प्रोसीजर को-
डाच्या १२१ व्या कलमान्वये केलेला हुकुमनामा नव्हे असा) हुकुमनामा किंवा हुकुम
झाल्याच्या तारखेपासून आठ दिवसांच्या आंत दोघांतून कोणत्याहि एका पक्षकारानें अर्ज
केला असतां स्मॉल कॉज कोर्टाला, आपणास वाजवी वाटतील त्या शर्तीवर नवीन इन्-
साफ करण्याविषयी हुकुम करण्याचा, किंवा हुकुमनामा अगर हुकुम बदलण्याचा, रद्द
करण्याचा किंवा फिरविण्याचा अधिकार आहे, आणि तें कोर्ट दरमियान पुढें काम चा-
लविण्याचें तहकूब ठेवण्यास मुखत्यार आहे.

तक्रारीच्या खटलांचा नवीन
इन्साफ.

मात्र असें ठरविलें आहे कीं ज्या कोणत्याहि दाव्यांत या भाकटाच्या या पुढील कलमान्वये हाय कोर्टांस अपील चालेल त्या दाव्यास या कलमातील कोणताहि ठराव लागू होतो असें समजू नये.

खुलासा.— ज्या दाव्यांत हुकुमनामा प्रतिवादीच्या संमतीशिवाय किंवा प्रतिवादी-
नें हजार होण्यास कसूर केली नसून केला असेल तो प्रत्येक दावा तक्रारीचा दावा आहे
असें मानलें पाहिजे.

कित्येक खर्चांमधील हुकुम-
नाम्यांवर व हुकुमांवर अपील.

“३९. विवाक्षित काळीं अमलांत असलेल्या कायद्यावरून इतर रीतीनें ठरविलें असेल
तो प्रसंग खेरीज करून इतर प्रसंगी, ज्या दाव्यांतील विषयाची रकम अगर किंमत एक
हजार रुपयांहून जास्त असेल अशा कोणत्याहि दाव्यांत स्मॉल कॉज कोर्टानें केलेल्या
प्रत्येक हुकुमनाम्यावर हाय कोर्टास अपील चालेल असें समजावें.

सदरील शेवटच्या कलमाअ-
न्वये अपील होण्याजोग्या हुकु-
मनाम्यांच्या व हुकुमांच्या संबंधानें
नियम.

“४०. (१) ज्या दाव्यांतील होणाऱ्या हुकुमनाम्यावर सदरील शेवटच्या कलमाअ-
न्वये हाय कोर्टास अपील चालावयाचें असेल अशा कोणत्याहि दाव्याची चौकशी चा-
लत्या वेळीं स्मॉल कॉज कोर्टाच्या नज्जानें पुराव्याच्या सारांशाचें टिपण व आपल्या
ठरावाचीं तपशीलवार कारणे लिहून ठेविलीं पाहिजेत.

“(२) हाय कोर्टानें आपली मूळ हुकुमत चालवून केलेल्या हुकुमनाम्यावर
अपील करण्यासाठीं कायद्यावरून जी मुदत ठरविली आहे तितकीच मुदत सदरील शेव-
टच्या कलमाअन्वये हाय कोर्टास करावयाच्या अपिलाच्या वावर्तीत आहे असें समजावें;
आणि अशी मूळ हुकुमत चालवून हाय कोर्टानें केलेल्या हुकुमनाम्यावरील अपिलाच्या
संबंधाचे व त्यास अनुषंगिक असे जे अधिकार व जी हुकुमत हाय कोर्टास आहे तेच सर्व
अधिकार व तीच सर्व हुकुमत हाय कोर्टास सदरहू प्रत्येक अपिलाच्या वावर्तीत आहे
असें समजावें.”

जम मिळकतीवर कोणी हक्क
सांगितल्यास त्याची चौकशी करणे
हें दाव्याचा इन्साफ करणे होय.

८. सदरहू भाकटाच्या १४व्या कलमाचा अर्थ करते वेळीं, स्मॉल कॉज को-
र्टाच्या हुकुमनाम्याच्या बजावणीत जप्त झालेल्या कोणत्याहि मिळकतीवर जो कोणताहि
हक्क सांगण्यांत येईल त्याची अगर त्या मिळकतीच्या जतीस जी कोणतीहि हरकत दाख-
विण्यांत येईल तिची चौकशी करणें हें दाव्याचा इन्साफ करणें होय असें मानावें.

फिर्यादअर्ज्यांवर किंवा प्रो-
सेसीकरितां घ्यावयाच्या फी.

९. सन १८८२ चा इलाक्यांतील स्मॉल कॉज कोर्टांसंबंधी भाकट याच्या १०व्या
बाबतीत कसाहि ठराव असला तथापि, स्थानिक सरकार, गव्हर्नर जनरल इन् कौ-
न्सिल यांची पूर्वी मंजूरी घेऊन,—

(१) स्मॉल कॉज कोर्टास हजार केलेल्या फिर्यादअर्ज्यांवर ज्या फी घ्याव-
याच्या त्यांचें नियमन सन १८७० चा कोर्टाचे फीचा भाकट याची
बाब ३ व परिशिष्ट १ यांवरहुकुम करावें; किंवा

(२) स्मॉल कॉज कोर्टानें काढलेल्या अगर स्मॉल कॉज कोर्टाच्या हुकु-
माअन्वये किंवा निबंधाखालीं लागू केलेल्या अगर बजाविलेल्या प्रोसेसी
लागू करण्याकरितां किंवा बजाविण्याकरितां ज्या फी घ्यावयाच्या त्यांचें
नियमन सन १८७० चा कोर्टाचे फीचा भाकट याच्या ४थ्या बाबी-
वरहुकुम करावें,

असें स्थानिक सरकारी ग्याझेटांत जाहिरनामा प्रसिद्ध करून, ठरविण्यास मुख-
त्यार आहे;

आणि मग प्रसंगानुसार फिर्यादअर्ज्यांवर किंवा प्रोसेसीकरितां ज्या फी घ्यावयाच्या
त्यांचें नियमन त्याप्रमाणें केलें पाहिजे.

हेतु व कारणे यांचें निरूपण.

१. हा जो मसुदा हल्लीं परवानगी घेऊन कौन्सिलापुढें आणला आहे त्याच्या २ व्या कलमाचा हेतु असा
आहे कीं इलाक्यांतील स्मॉल कॉज कोर्टांचे जज्ज हणून, किंवा त्या जज्ज्यांचे अधिकार चालविण्यासाठीं, ज्या मनु-
ष्यांस नेमावयाचें त्यांचे अर्गी कोणत्या प्रकारची लायकी असली पाहिजे हें सन १८८२ च्या १९ व्या भाकटांत ठर-
विलें आहे त्याहून अधिक बरोबर रीतीनें ठरवावें.

२. ३ व्या कलमाचा परिणाम असा होईल कीं त्यावरून, इलाक्यातील स्मॉल कॉज कोर्टांच्या काम चालविण्याच्या रीतीसंबंधी व त्या कोर्टांच्या रिवाजासंबंधी कानून करण्याचे सर्व अधिकार हाय कोर्टास प्राप्त होतील.

हें कलम, कलकत्याच्या न्यायाधिकारी हाय कोर्टाचे मेहरवान चीफ् नस्टिस व इतर जज यांच्या अभिप्रायास अनुसरून तयार केलें आहे; हा अभिप्राय त्या कोर्टांच्या रेजिस्ट्राराकडून आलेलें पत्र नंबर १३८३, तारीख १ माहे जून सन १८९१, याच्या ज्या पारिप्राफांत दर्शविला आहे त्या पारिप्राफाचा उतारा खाली दिला आहे, तो येणेंप्रमाणें :—

“२. हल्लीं ज्या पत्रांचे उत्तर लिहिण्यांत येत आहे त्या तुमच्या पत्राच्या बाराव्या पारिप्राफांत केलेल्या प्रश्नाकडे पहिल्यानें लक्ष देणें सोईचें होईल असें या कोर्टांच्या जज्जाना वाटून त्या संबधानें असें लिहिण्याविषयी मला हुकुम झाला आहे कीं सिव्हिल प्रोसीजर कोड हा आधारभूत ठेवावा आणि स्मॉल कॉज कोर्टांच्या काम चालविण्याच्या रीतीचें हाय कोर्टांकडून नियमन करण्यांत यावें हें जसें भाली जनाव इन् कौन्सिल यांना इष्ट वाटतें तसेंच या कोर्टांच्या जज्जानाहि वाटतें. त्यांचें असें मत आहे कीं विक्टोरिया राजीच्या कारकीर्दीच्या ४४ व्या व ४५ व्या वर्षांतील स्टार्ट्युटाचा च्याप्टर ६८, कलम २७, यांतील ठराव सख्त लागू केल्यानें इष्ट हेतु जबाब तसा सिद्धीस जाणार नाहीं. परंतु त्यांचें असें अनुमान आहे कीं त्या स्टार्ट्युटावर हवाला दिला आहे तो मार्गिल दाखल्यासाठीं नसून केवळ उपमेसाठीं दिला आहे, व यास्तव त्यांची असें सांगण्याची इच्छा आहे कीं सिव्हिल प्रोसीजर कोडोतील ठरावांवरून जी काम चालविण्याची रीति ठरविली आहे ती रद्द करून किंवा तिच्या शिवाय आणखी, कायद्याप्रमाणें चालणाऱ्या कानून करून त्यांवरून स्मॉल कॉज कोर्टांकरितां काम चालविण्याची रीति ठरविण्याचा व पुढें अनुभवावरून आढळून येईल त्याप्रमाणें वेळोवेळीं त्या रीतीत फेरफार करण्याचा हाय कोर्टाला अधिकार द्यावा. हें काम निःसंशय बऱ्याच अडचणीचें आहे तथापि त्याबद्दलची जबाबदारी घेण्यास या कोर्टांचे बज्ज तयार आहेत, कारण त्यांची अशी खात्री झाली आहे कीं स्मॉल कॉज कोर्टांच्या कारणांसाठीं मनाजोगी व योग्य अशी काम चालविण्याची रीति स्थापन करण्यास हाच खरा उपाय आहे.”

३. या मसुद्याचें ४ थें कलम, मुंबईच्या स्मॉल कॉज कोर्टांचे चीफ् जज्ज नस्टिस डब्ल्यु ई. हार्ट यांनीं मुंबई सरकारास पाठविलेल्या पत्रांतील अभिप्रायावरून केलें आहे; तो अभिप्राय येणेंप्रमाणें :—

“१६. विद्यमान ब्रिटिशांची सुधारणा करण्याच्या संबधानें आह्मांस असें वाटतें कीं फिर्यादीचें कारण कोर्टांच्या हुकुमतीच्या आंत उपस्थित झालें असून त्या फिर्यादीच्या कारणावरून प्रत्येक मनुष्यावर निरनिराळी जबाबदारी असलेल्या दाव्यांमध्ये पहिल्या चौकशीच्या वेळीं किंवा त्यापूर्वीं वादीला, कोर्टांच्या हुकुमतीच्या बाहेर राहणाऱ्या कोणत्याहि प्रतिवादीचें नांव काढून टाकण्याची व त्या हुकुमतीच्या आंत जे प्रतिवादी राहत असतील तेवढ्याच प्रतिवादींवर हुकुमनामा घेण्याची परवानगी जेणेकरून कोर्टे देऊं शकेल अशा प्रकारें १८ वें कलम सुधारवें.

“१७. असें वारंवार घडून येतें कीं फिर्यादीचें कारण सर्वस्वी कोर्टांच्या हुकुमतीच्या आंत उपस्थित झालें असून त्या फिर्यादीच्या कारणाच्या संबधानें जतीमतीनें व प्रत्येकीं जबाबदार असणारे सगळे प्रतिवादी कोर्टांच्या हुकुमतीच्या आंत राहतात अशा भ्रंशशावर वादी हा, पूर्वीं कोर्टांची परवानगी घेतल्यावांचून, त्या सर्व प्रतिवादींवर फिर्याद मांडतो. परंतु तो त्यांजवर समन्स वजाविण्यास निघाला झणजे त्याला असें आढळून येतें कीं त्यांपैकीं काहींजण कोर्टांचे हुकुमतीचे आंत जरी राहतात तरी काहींजण फिर्याद मांडण्याचे पूर्वींच मुंबई सोडून गेलेले असल्यामुळे त्यांना समन्स वजाविल्याचो गोष्ट शकित करतां येत नाहीं. विद्यमान कायद्याप्रमाणें झटलें झणजे एकंदर प्रतिवादींवर मिळून त्यानें केलेला सदरहू प्रकारचा दावा सर्वस्वी निष्फळ होतो आणि वादी हा, दावा मुदतीबाहेर गेला नसल्यास, कोर्टांची परवानगी घेऊन एकंदर प्रतिवादींवर अगर, कोर्टांची परवानगी न घेतां, हुकुमतीच्या आंत राहत असतील तेवढ्याच प्रतिवादींवर नवीन दावा मांडण्याच्या खर्चात येतो. परंतु बहुतेक प्रसंगीं हाहि उपाय करण्याची सवड वादीस राहत नाहीं व त्याचा सगळा दावा बुडतो, कारण नवीन दावा करण्यास मुदत राहत नाहीं. हल्लीं जी सुधारणूक करण्याचें योजिलें आहे ती सदरहू कलमाच्या (क) रकमेनंतर एक विशेष ठराव दाखल करून करितां येईल व तिच्या योगानें वादीला निदान हुकुमतीच्या आंत राहणाऱ्या प्रतिवादींवर तरी मूळ दाव्यांत हुकुमनामा मिळवितां येईल.”

परंतु अयोग्य रीतीनें निरनिराळे दावे आणण्याचे प्रसंग टाळण्यासाठीं असें ठरविलें आहे कीं ही सदरीं सांगितलेली सवलत वादीस घेणें असल्यास त्यानें कोर्टांच्या हुकुमतीच्या आंत न राहणाऱ्या प्रतिवादींवरील आपला दावा सोडून दिला पाहिजे.

४. या मसुद्याचें कलम १ हें मिस्टर हार्ट यांच्या सदरी सांगितलेल्या पत्रांतील अभिप्रायावरून सन १८८७ च्या प्रॉव्हिन्शियल स्मॉल कॉज कोर्ट आक्टाच्या २३व्या कलमाच्या आधारावर रचलें आहे; तो अभिप्राय येणेंप्रमाणें:—

“२०. शिवाय, हुकुमतीच्या प्रभावर माझे व या कोर्टाच्या इतर जज्जांपैकी काहींजणांचें असें मत आहे कीं स्थावर मिळकतीवरील हक्काचा कोणताहि प्रश्न ज्या दाव्यांत उपस्थित होईल तशा दाव्यांचा इन्साफ करण्याचा अधिकार या कोर्टाला जेणेकरून प्राप्त होणार नाही अशा प्रकारें १९ वें कलम सुधारवें. रकमा (ड), (इ), (फ) व (ग) यांजवरून स्थावर मिळकतीतील हक्क ठरविण्याबाबतचे दावे घेण्याची बाह्यांस मनाई आहे. याचा एक हेतु निःसंशय असा आहे कीं स्मॉल कॉज कोर्टाचा वेळ किरकोळ दाव्यांचा जलदी निकाल करण्यामध्ये जावयाचा तो, स्थावर मिळकतीवरील हक्कासंबंधी जे प्रश्न दिसण्यांत झुळक असले तथापि परिणामी फार महत्वाचे असण्याचा संभव असतो, व त्यामुळे ज्यांच्या संबंधानें साधारणतः दोन्ही पक्षांकडून फार तक्रार चालविण्यांत येत असून ज्यांचा कचितच संक्षिप्त रितीनें निकाल करता येतो, अशा प्रश्नांचा निकाल करण्यासाठीं प्रायशः फार मुदतीपर्यंत चालावयाच्या चौकशीत जाऊं नये. परंतु विद्यमान कायद्यान्वये, ज्यांत प्रतिवादी हक्काचा प्रश्न काढतो अशा एकाद्या दाव्यांत (उदाहरणार्थ) भाड्या बदलल्या दाव्यांत सदहूंप्रमाणेंच फार वेळ जाण्याचा संभव असतो. १९ व्या कलमाच्या साधारण धोरणाकडे, व स्थावर मिळकतीतील हक्क ठरविण्याची हुकुमत कोर्टास मुद्दाम दिली नसतांही त्या कोर्टास, ज्यांत सदहू प्रकारचे हक्क पर्यायानें गंभीत असतात आणि जे बहुतेक बाबतींमध्ये, कायदे करणाऱ्या मंडळीनें देण्याविषयीची प्रत्यक्ष मनाई केलेल्या प्रकारचा फेसला पर्यायानें मिळविण्याचा केवळ प्रयत्न करून पाढावा याच हेतूनें उपस्थित करण्यांत येतात, अशा प्रश्नांचा निकाल करावयास लावणें या परस्परांस विरुद्ध असलेल्या गोष्टींकडे, लक्ष्य देऊन पाहिल्यावरून आह्मांपैकी काहींजणांस असें वाटतें कीं कोणत्याहि दाव्यांत हक्काचा प्रश्न खरोबर गंभीत आहे अशी कोर्टाची खात्री झाली ह्मणजे लगेच, या दाव्याचे बाबतींत आपणास हुकुमत नाही असें कोर्टास ह्मणतां आलें पाहिजे. व ही गोष्ट (ग) रकमेंत 'किंवा असे कोणतेहि हक्क अगर इतिसंध यांच्या संबंधाचा कोणताहि प्रश्न ज्या दाव्यांत उपस्थित होईल ते दावे' असे किंवा याच मतलबाचे दुसरे शब्द ज्यांच्या दाखल केले असतां सिद्धीस नेतां येईल.

२१. पण या वरील मुद्यावर आह्मां सर्वांचें एक मत आहे असें नाही हें कळविणें मला भाग आहे. चवथे जज्ज मेहरबान हार्मसजी दादाभाई हे पूर्वी वकील असून हल्लीं या कोर्टाचे जज्ज असल्यामुळे ते फार अनुभवीक अमलदार आहेत. व यास्तव त्यांचें मत विशेष महत्वाचे आहे त्यांचें असें ह्मणणें आहे कीं जेणेकरून या कोर्टाची हुकुमत कमी न होतां कांहींसी ज्यास्त वाढेल त्या प्रकारें १९ व्या कलमाची सुधारणूक झाली पाहिजे; कारण या कोर्टास निकाल करण्याची हुकुमत नाही अशा फिर्यादीच्या कारणांवरून उपस्थित झालेल्या लहान दाव्यांतील गोरगरीब वादीस हाय कोर्टांत दावा चालविण्यासाठीं लागणारा खर्च करण्याचे सामर्थ्य नसल्यामुळे त्यांना न्याय मिळण्यास मार्ग नाही असा आमच्या कोर्टाच्या हुकुमतीची जी इयत्ता आधींच ठरविली आहे तिचा परिणाम झाला आहे. या संबंधानें त्यांच्याच शब्दांचा उतारा येथें दिल्यास बरे असें वाटल्यावरून तो उतारा खालीं दिला आहे:—

‘इतर बाबतींच्या संबंधानें सूचना मागविल्या आहेत त्या अर्थी विद्यमान कायद्यांत जें मोठें व्यंग आहे तें ठळक रितीनें सरकारच्या नजरेस आणण्याची मी ही संधी घेतों. सन १८८२ च्या १९ व्या आक्टाच्या १९ व्या कलमावरून, इतर बाबतींवरून, खालीं लिहिलेल्या वर्गाच्या दाव्यांची चौकशी करण्याचा अधिकार नाही, ह्मणजे:—

- (१) स्थावर मिळकत परत मिळण्याकरितां दावे;
- (२) स्थावर मिळकतीवरील इतर कोणताहि हक्क ठरविण्याकरितां दावे;
- (३) जनरल आब्दरेज नुकसानीबद्दल व समुद्रावर जाणाऱ्या येणाऱ्या नहाजांवरील विन्याच्या पालिसीसंबंधी दावे;
- (४) भागी मोडण्याकरितां अथवा भागीच्या कामांचा हिशेव होण्याकरितां दावे;
- (५) अन्न घेण्यानें, तुफानानें, द्वेषबुद्धीनें, फिर्याद चालविण्यानें अगर लग्न करण्याचा करार मोडल्यानें झालेली नुकसानी भरून मिळण्याचे दावे.

‘हे दावे हाय कोर्टांत मांडण्यांत येत नाहीत व याचें कारण उघड आहे. तें असें कीं नुकसान झालेल्या पक्षकारांना हाय कोर्टांत फिर्याद चालविण्याचें सामर्थ्य नसतें. व त्यामुळे अशा बाबतींत व्यवहारीक रितीनें पाहतां, न्याय मिळण्यास मार्ग नाही असें झाल्यासारखें होतें. या कोर्टास सदहू प्रकारचे दावे घेण्याची पूर्वी हुकुमत होती परंतु ती सन १८८२ च्या सदहू आक्टावरून काढून घेण्यांत आली.’

“२२. मेहरवान हार्मसजी यांनीं केलेल्या सूचनेस एक अडचण आहे व ती मोठी असून माझ्या समजुतीप्रमाणें अनिवार्य आहे. ती ही कीं या कोर्टाच्या जज्जांची संख्या वाढविल्यावांचून या कोर्टाला अशा खटल्यांचा निकाल करण्याचें काम पतकरून मूळ इराद्याप्रमाणें, हणजे, लहान दाव्यांचा जलद निकाल करण्यासाठीं संक्षिप्त रीतीनें काम चालविणारें कोर्ट हणून, राहतां येणार नाही. हल्लीं जीं या कोर्टाची रचना आहे त्याप्रमाणें झटलें हणजे जज्जांना फार मुदतीपर्यंत चालणाऱ्या खटल्यांचा इन्साफ करण्यास वेळ नाही व तसेंच कोर्टाच्या कचेरीचें एस्टाब्लिशमेंटहि लांब व घोटाळ्याचे हिशोब घेण्यास पुरेसें नाही. मेहरवान हार्मसजींनीं ज्या दाव्यांचा उल्लेख केलेला आहे व ज्यांची चौकशी करण्याचा अधिकार आह्मांस विद्यमान भाकटावरून येत नाही तशा कांहीं दाव्यांचा आहीं जुन्या भाकटाअन्वये इन्साफ करीत असूं ही गोष्ट खरी आहे. परंतु अशा दाव्यांच्या इन्साफांत हमेशा कित्येक दिवस जात असत असा त्या संबंधानें माझा अनुभव आहे. विद्यमान भाकटावरून आमची पैशासंबंधी हुकुमत वाढवून दुष्पट करण्यांत आली. यामुळें व आमच्या कोर्टांत वर्षानुवर्ष दाव्यांची संख्या वाढत असल्यामुळें आणि कोर्टाच्या जज्जांची संख्या वाढविण्याच्या संबंधानें कांहींच विचार न झाल्यामुळें, काम इतकें वाढलें कीं तेंपेकरून, ज्यांचा इन्साफ करण्यास अतिशय वेळ लागायचा असे खटले, होईल तेथवर, न घेण्याचें ठरविणें अगदीं जरूर पडलें. व १९व्या कलमावरून आमच्या हुकुमतीची जी मर्यादा ठरविली जाहे तिचा मूळ हेतूहि हाच असावा अशी माझी समजूत आहे. लहान रकमेचीं कर्जे वसूल करण्याशीं ज्यांचा बहुतकरून संबंध असतो अशा लहान दाव्यांचा थोडक्या खर्चानें, जलद व अखेरचा निकाल करण्यासाठीं संक्षिप्त रीतीनें काम चालविणारें कनिष्ठ व अतिशय जरूरीचें कोर्ट या नात्यानें आमच्या कोर्टाचा लोकांना सर्वसाधारण उपयोग होतो या गोष्टीकडे लक्ष देऊन माझें हणणें असें आहे कीं सर्वत्रांना थोडक्या खर्चानें न्याय देण्याविषयीची माझी इच्छा इतरांहून कमी आहे असें नाही तथापि, जज्जांची संख्या व आफिस एस्टाब्लिशमेंट वाढविण्यांत येत नसेल तर या कोर्टाच्या हुकुमतींत सदरहू प्रकारच्या दाव्यांचा समावेश करण्याविषयी मेहरवान हार्मसजींनीं केलेली सूचना प्रहण करण्यास, बहुतेक दाव्यांतील पक्षकारांचा फायदा व्हावा या हेतूनें, मी अतिशय नाखुप आहे. परंतु सदरहूप्रमाणें जज्जांची संख्या व एस्टाब्लिशमेंट वाढविण्यांत येत नसून, मिळकतीचा कवजा व तत्संबंधी नुकसान व खर्च मिळणें वगैरेविषयांच्या लहान खटल्यांमध्ये हाय कोर्टांत दावा चालविण्यासाठीं लागणारा खर्च करण्यास असमर्थ असलेल्या गोरगरीब वार्दींच्या हितासाठीं मेहरवान हार्मसजींची सूचना अमलांत आणणें योग्य वाटल्यास, याप्रमाणें केल्यानें जें काम वाढेल त्या कामाचा निकाल करतां येण्यासाठीं या कोर्टाच्या हुकुमतीची पैशाच्या संबंधाची मर्यादा कमी करणें जरूर पडेल असें मला वाटतें.”

९. या मसुद्याच्या ७व्या कलमांत सदरहू भाकटाच्या ३८व्या कलमाची जी सुधारणूक केली आहे ती मिस्टर हार्ट यांच्या वर सांगितलेल्या पत्रांतील एका पारिप्राफांत सुचविल्यावरून केली आहे; तो पारिप्राफ येणेंप्रमाणें:—

“२३. आह्मां एकदर जज्जांस दुसरी एक सूचना करावीसी वाटते ती ही कीं नवीन इन्साफासाठीं अर्जां करणें ती आठ दिवसांच्या आंत केली पाहिजे असा जो मुदतीच्या संबंधानें ठराव आहे तो एकरतर्फी केलेल्या हुकुमनान्यांच्या व हुकुमांच्या, किंवा हजर राहण्यास कसूर झाल्यामुळें केलेल्या हुकुमनान्यांच्या व काढून टाकलेल्या दाव्यांच्या बाबतींत लागू करावयाचा नाही असें जेणेंकरून व्यक्त होईल त्या प्रकारें ३७व्या कलमाची सुधारणूक करावी. एकरतर्फी निकाल केलेल्या दाव्यांच्या प्रसंगीं नवीन इन्साफासाठीं अर्जां करण्याकरितां, मुदतीविषयीच्या भाकटांतील ठरावावरून व्यास न मुदत ठरविली आहे, परंतु ती ठराव सदरहू कलमावरून रद्द होतो असें दिसून येतें. त्या कलमाचा शब्दशः अर्थ केला तर देखील व्यावरून असें होतें कीं एकरतर्फी हुकुमनान्यांच्या प्रसंगीं, नवीन इन्साफासाठीं अर्जां करण्याची मुदत संपून गेल्यानंतर बराच काळपर्यंत मूळ दावा झाल्याची प्रतिवादीस माहिती सुद्धा नसली तथापि त्यानें सदरहू प्रकारची अर्जां करणें ती हुकुमनान्यांच्या तारखेपासून आठ दिवसांच्या आंतच केली पाहिजे. यास्तव आह्मां जी सदरी सूचना केली आहे ती सिद्धीस नेण्यासाठीं त्या कलमांत ‘दाव्यांतील’ व ‘दाव्यामध्ये’ या शब्दांपूर्वी ‘तकरारीच्या’ हा शब्द दाखल केला असतां वस होईल असें मला वाटतें. व असें झालें हणजे विनतकरारीच्या बाबतींत पुनः चौकशी करण्यासाठींच्या अर्जां, त्या किती मुदतीच्या आंत केल्या पाहिजेत या संबंधानें मुदतीविषयीच्या साधारण कायद्याखाली येतील. मात्र अशी अर्जां करणाऱ्या पक्षकारास हजर न होण्यास सवळ कारणें होतीं अशी कोर्टाची खात्री झाली नाही तर ती अर्जां घेण्यास नाकारण्याबाबद विचार करण्याचा अधिकार कोर्ट अलगत चालवील, व केवळ अर्जां केलीं आहे एवढ्याच गोष्टीवरून हुकुमनान्याची बजावणी तहकूब झालीच पाहिजे असें होणार नाही.”

६. या मसुद्याच्या ७ व्या कलमांतील इतर ठराव, मद्रास सरकारचें पत्र नंबर १७७४ (ज्युडिशियल), तारीख ३ माहे सेप्टेंबर सन १८९१, याच्या खाली दिलेल्या पारिप्राफाच्या आधारावर केले आहेत; तो पारिप्राफ येणेंप्रमाणें:—

“३. ज्या ज्या अधिकाऱ्यांची मते विचारण्यांत आली त्यांच्या त्यांच्या पत्रांवरून असें दिसून येईल की त्या सर्वांचा खाली लिहिल्याप्रमाणें साधारण एकसारखाच अभिप्राय आहे, तो असा—

- (१) रुपये १००० व रुपये २००० या दरमिथानच्या किंमतीच्या दाव्यांचा संक्षिप्त रीतीनें इन्साफ कर-प्याचा जो अधिकार स्मॉल कॉज कोर्टास हल्लीं आहे तो त्या कोर्टाचा अधिकार कायम राहवा ;
- (२) १००० रुपयांहून अधिक किंमतीच्या सर्व दाव्यांच्या प्रसंगी हाय कोर्टास अपील चालवें ;
- (३) सन १८८२ च्या १९ व्या आक्टाची कलमें ३८ तागायत ४० रद्द करावीं.

हा अभिप्राय आली जनाव इन् कौन्सिल यांस सर्वतोपरि मान्य आहे, व विशेषेंकरून त्यांतील पहिली रकम तर त्यांना फारच पसंत आहे. १००० रुपयांहून अधिक किंमतीच्या दाव्यांमधील हुकुमनाऱ्यांवर यथापद्धति अपिलें करावयाची त्या संबधानें हाय कोर्टाच्या पत्राच्या ६ व्या पारिप्राफाकडे लक्ष्य द्यावें अशी विनंति करण्याविषयी मला हुकुम झाला आहे. त्या पारिप्राफावरून असें दिसून येईल की स्मॉल कॉज कोर्टांत पुराव्याची टिपणें लिहिण्याची जी हल्लीं पद्धत आहे ती अपील कोर्टाच्या कारणांसाठीं बस वाहे असें हाय कोर्टाचें मत आहे.”

७. या मसुद्याची कलमें ८ व ९ हीं मद्रास सरकारच्या सूचनेवरून दाखल केली आहेत.

तारीख ११ माहे जानेवारी सन १८९३.

(सही) आलेक्स. एड्व. बिलर.

(True Translation.)

Y. M. KELKAR,

Oriental Translator to Government.